

at medvirke til at faa gennemført. Maaske er der forskellige Meninger om hvordan det skal gennemføres, men jeg tror, at man maa indrømme, at dette Lovforslag er et Skridt i den rigtige Retning.

Wilmann: Udvalget har delt sig i et Mindretal bestaaende af det konservative Partis Medlemmer paa den ene Side og et Flertal bestaaende af Venstre, Socialdemokrater og det radikale Venstre paa den anden Side. Den ærede Ordfører (Pinholt) har derfor for saa vidt ogsaa været Ordfører for vort Parti, og det er derfor en Selvfølge, at det kun er nogle ganske faa Bemærkninger, jeg har at gøre til de stillede Ændringsforslag.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, den ærede Ordfører omtalte, Spørgsmaalet om de gamle Bygninger, tror jeg ikke, der er noget særligt at gøre, for det Baand, der er lagt paa de Bygninger, der er fredet, vil der selvfølgelig ved Vurderingerne blive taget Hensyn til; der vil blive taget Hensyn til den Udstrækning, hvori disse Fredningsbestemmelser forringer Ejendommens Værdi, til deres Varighed og til den Lethed, hvormed de kan hæves, saa jeg tror ikke, at de, der interesserer sig for dette Spørgsmaal, behøver at nære nogen Ængstelse for, at disse Ejendomme skal komme til at lide nogen Uret ved Vurderingen.

En væsentlig Ændring er der foretaget, som jeg ganske kan slutte mig til, og som Udvalgets Flertal kan slutte sig til, det er Spørgsmaalet om at bruge Jordvurderingen af 1920 som Grundlag for Beskatning i et Aar efter denne Lov. Der er blevet udtalt stor Ængstelse for, at denne Vurdering endnu ikke skulde være blevet saa god, at det var rigtigt at beskatte efter den. En Hovedindvending mod den var denne, at da den jo ikke var tænkt som Grundlag for Beskatning, kan man befrygte, at Vurderingsmyndighederne ikke har været saa omhyggelige, som de vilde have været, hvis de havde været vidende om, at den skulde bruges til Beskatning. Jeg synes dog, at det har været forholdsvis nemt at fjerne denne Anstødssten, og som Bestemmelsen nu foreligger ændret, vil den altsaa den første Gang, der skal betales Skat efter Jordvurderingen, være sket en ny Vurdering, hvor de paagældende Vurderingsmyndigheder har været vidende om, at denne Jordvurdering skulde bruges til Beskatning.

I Modsætning til Loven af 1903 foreslaas nu i § 1 Udtrykket „Handelsværdien“ i Stedet for „Værdi i Handel og Vandel“. Naar Udtrykket „Handel og Vandel“ er

taget ud, er det sket efter Indstilling fra Over-Skyldraadet. Fra visse Sider i Udvalget har man ogsaa ønsket den gamle Definition bibeholdt. Naar Socialdemokratiet er gaaet med til Ændringen, er det ud fra den udtrykkelige Forudsætning, at det i Virkeligheden vil betyde akkurat det samme ved Udførelsen af Vurderingen, hvad enten der staaer det ene eller det andet. I alt Fald betyder det ikke noget Brud med den Vurderingspraksis, der har været anvendt siden 1903.

Der kunde maaske have været Anledning til at søge Bestemmelsen om de lange Vurderingsperioder paa 5 Aar ændret, navnlig i en Tid, hvor Prisniveauet varierer saa stærkt, som det nu har gjort i adskillige Aar og formentlig endnu vil gøre i en Række af Aar. Det vilde have været heldigt at have noget kortere Perioder. Den nuværende Vurderingsperiode er 3 Aar, men Forslaget er gaaet op til 5 Aar. Vi har imidlertid gjort alt muligt for at opnaa Ænhed i de tre Partier, og derfor har vi ikke stillet noget Ændringsforslag. Der findes i øvrigt den udmærkede Bestemmelse, at den, der forlanger Omvurdering i Løbet af Perioden, faar ikke Omvurdering efter Vurderingsøjeblikkets Priser, men efter Prisen paa den Tid, da den almindelige Vurdering fandt Sted. Og jo længere Vurderingsperioden bliver, des vanskeligere bliver det ogsaa at gaa tilbage til det almindelige Vurderingstidspunkts Pris. Vi har dog som sagt akkviesceret ved de 5 Aar og haaber, det maa gaa godt alligevel. Jeg skal endnu nævne en Ændring, der betegner et væsentligt Fremskridt. Man er gaaet bort fra de foreslaede mindre Skyldraad over til Amtsskyldraads kredse. Man kunde nok nære nogen Betænkelighed ved at gøre Kredse saa store, og jeg har heller ikke været uden Betænkelighed derved. Men naar jeg dog er gaaet med dertil, er det ud fra den Betragtning, at Amtskommunen danner en Skatteenhed i Forhold til Ejendomsskylden og ogsaa for Jordskylden, naar vi faar et Forslag gennemført om kommunal Jordskyld. Det har da den største Betydning, at det i hver Skatteenhed i Amterne bliver saa ensartet som muligt. Det er i det hele ved alle Vurderinger til Skat af den største Vigtighed, at Forholdsmæssigheden bevares saa meget som muligt. Og de rent skattetekniske og vurderingstekniske Betænkeligheder, man kunde nære ved at gaa med til Amtsskyldkredse, synes jeg maa svinde, hvis der derved kan opnaas Ensartethed indenfor hver Amtskommune.